

„Срамотно је што Борис Тадић погибију амбасадора Потезице злоупотребљава у дневнополитичке сврхе за наставак свог вишегодишњег обрачуна са мном и са Владом Србије. Није ни хришћански, а понајмање државнички.

Подсећам све да је Борис Тадић носилац Гадафијевог ордена, да је за пет година четири пута био код Гадафија, да је на прослави 40 година доласка Гадафија на власт био једини европски председник на војној паради у Триполију са припадницима Војске Србије, да је Гадафијев син тајно долазио у Србију и боравио у резиденцијалним објектима Србије.

Тадић под амнезијом тврди да су сукоби били 2012. године и да он није затворио амбасаду у Либији зато што је спасавала наше људе, а сви знају да су сукоби у Либији били у 2011. години, да је Гадафи убијен у октобру 2011. године, а пошто сам ја као министар унутрашњих послова био на челу тима за евакуацију наших грађана, знам да се то дешавало у фебруару 2011. године, о чему постоје снимци и текстови о томе како сам дочекивао авионе из Либије.

Пошто је Тадић био на власти до априла 2012. године зашто тада није затворио амбасаду, када су били сукоби и рат? Зашто није повукао Потезицу, кога је он поставио и који га је дочекивао у Либији? Да не говорим о томе, да је из тог времена остала тешка оптужба да су српски борци учествовали у оружаним сукобима на страни Гадафија.

Колико Тадића брине погибија наших дипломата, говори и то да је помешао и када се то десило - говори о погибији двоје службеника амбасаде 2015. године, иако се то десило 2016.

Свакоме је допуштено да ме мрзи и да тражи моју смену, да напада Владу Србије, али носилац Гадафијевог ордена и чувар Зелене књиге коју му је Гадафи поклонио две године пре пада, Борис Тадић морао би да покаже пијетет према људима који су радили за своју земљу и свој народ."